

Vojislav Karanović

O JEDNOM PUTOVANJU

(čitajući pesmu „Soba nošena krilima“ Dragana Jovanovića Danilova)

Kuda se pesnik Dragan Jovanović Danilov to zaputio? Šta znači tvrdnja: „Eto, putovao sam i ja“, koja na početku pesme ima intonaciju usklika, da bi na kraju, ponovljena u istom obliku, poprimila ton smirenosti, čak blage tuge? Beskrajna je razdaljina koja deli mesto sa kojeg putovanje počinje i mesto gde se ono završava, baš kao što je beskrajna razdaljina koja deli različite uglove jedne sobe. Istinsku nemejljivost i neodredivost te putanje bolje od nas oseća mačka dok spokojno tone u san, sklupčana u našem krilu. Kada bismo samo mogli, poput nje, ni u šta da se ne uplićemo! Ali ne, mi ćemo se uplesti u sve, čak ćemo pokušati da odgonetnemo smisao postojanja paukove mreže. Misao koja se u nama budi čini da se naše telo skupi u grč, da se prostor što nas okružuje, oivčen zidovima, oseti kao divalj i stran, kao neko ko nas gura iz svog naručja,

Uzimamo tada neku knjigu. Listanjem stranica pokušavamo da imitiramo lepet krila. Onih krila koje smo jednom, makar u nekom snu, imali. Pokušavamo jedan drugačiji let, otiskujemo se na novo putovanje.

Svejedno da li se putuje kroz prostor, stvaran ili izmišljen, ili se putuje kroz vreme. Da li isplovjavamo na more koje se iskri i talasa u našem snu, i da li dospevamo do obale koja je stvarna, od peska, zemlje ili kamena. Da li stupamo na tlo peščano, posuto šljunkom, ili na stene oštrih bridova. Nežnost koja kroz ovaj svet stupa hodeći tabanom deteta dospeće u predeo grubog i oporog bola. To je sigurno. Kao što je sigurno i to da će nas u jednom času svet pogledati očima slepca i da ćemo mi na to morati uzvratiti istim takvim pogledom. Svako je putovanje, na neki način, rasipanje, rasulo, neblivanje nigde. I naši koraci odjekuju predelima koji su nestvarni, izmišljeni.

Mi govorimo, opisujemo predele, nadevamo im imena. Pokušavamo da se skloni-

SOBA NOŠENA KRILIMA

*Eto, putovao sam i ja!
Sinoć sam čitao u fotelji u uglu, a danas
sam ispod paukove mreže, na suprotnoj
strani sobe – mačka mi je usnula na krilu
jer zna da nema razloga u bilo šta
se uplićati.*

*O osami zboreći, od osame se i ograđujem.
Ne preispitujem granice praznine
ni mogućnosti pesničkog jezika,
ne zanima me iskričava zamršenost epova,
ni podvizi kozačkih atamana; nemam
na internetu svoju stranu, sama je u strašnoj,
podivljaloj odaji moja senka.*

*Nežan kao taban deteta, ostavio sam sebe
u nekakvom graalu na obali, da noć side
na moje telo i pokrije ga neizmernošću
nekoj ko je smiren i ko je svuda.*

*Domovino, ja sam tvoj siromašni dečak,
ja sam papir na kome kuca srce.
More neko davno sanjano širi miris
u moje rasulo, gleda me očima slepca,
kaže da sam najveći putnik tamo gde se
ne pomeram s mesta.*

Eto, putovao sam i ja.

mo od osećanja samoće koje prati naše putovanje. Govoriti o samoći znači ograditi se od nje. Na to će nas u ovoj pesmi podsetiti i Danilov. Samo kada bi ta ograda, i to sklonište, mogli da budu čvršći, otporniji, trajniji. Ali, ne mogu! I vrlo brzo opet smo tamo odakle smo hteli da pobeegnemo.

Pa ipak, papir po kome se slova nižu kao otkucaji srca pogledaće konačno i onaj ko je smiren i sveprisutan. Onaj koji je Vasku Popi došapnuo reči: „S mesta se nisam pomerio / Ali tu više nisam“ došapnuće i Danilovu reči koje govore o tome da je najveći putnik onaj koji se ne pomera sa mesta.

Mi čutimo. Ne dajemo glasa od sebe, nikome i ničemu se ne obraćamo. Ali to ipak nije naš usud. To možda može tek onaj „ko je smiren i ko je svuda“. Ali taj istovremeno o svemu govori i svakome se obraća. I šapuće nam reči na uvo.

Taj možda zna i odgovor na pitanje gde naše putovanje počinje i gde se završava. I možda mu je bliska slutnja - kojom se poezija inače hrani - da putovati kroz predele izvan sebe nije toliko različito od putovanja kroz unutrašnjost naše duše. A da je cilj našeg putovanja, ono mesto kuda smo se zaputili, zapravo negde u našoj najdubljoj unutrašnjosti, odnosno, kako bi pomenuti pesnik, Vasko Popa, rekao: taj cilj je negde „daleko u nama“.